

KORUTANY S KARAVANEM – JIŽ PO DRUHÉ

Po dobrých zkušenostech z loňské dovolené, jsme se rozhodli i letos zopakovat návštěvu jižní části Rakouska, a to spolkové země Korutany. V optimální sestavě 2 karavanů jsme vyjeli s manželi Štalmachovými (CC Strážnice) v sobotu 18.6. 2016. Tentokrát jsme nejeli po dálnici A2, ale zvolili trasu přes Semering a Bruck a M. ([mapa cesty](#)).

Cestu jsme organizovali tak, že jsme postupně navštívili tři campy ležící na břehu tří korutanských jezer – Faaker See, Keutschacher See a Millstätter See. Odtud jsme vyjžděli na výlety po blízkých atraktivních turistických cílech, kterých je v této oblasti nepřehledné množství. Každý den jsme absolvovali výlet a odpoledne ještě zůstal čas se vykoupat v některém z jezer.

První noc jsme nocovali na parkovišti u benzinové pumpy Agip u St.Marein. V noci zde byl naprostý klid a tak jsme se vyspali dobře. V **neděli** ráno jsme pokračovali do našeho prvního **campingu Arneitz** (<http://www.camping-arneitz.at/de/camping/> , *GPS: 46°34'33.3"N 13°56'06.4"E*) na břehu krásného modrého jezera **Faaker See** blízko Villachu. Prospekty tvrdí, že u Faaker See je ročně 300 slunečných dní do roka, ale my to dosvědčit nemůžeme. Jedná se o velký areál odpočinku a zábavy, kde musí být v období prázdnin velmi rušno. Před sezonou, kdy byl camping poloprázdný, zde bylo ticho až zarážející. Camping je vybaven vším, na co si vzpomenete, od rozvodu televize, přívodu vody i odpadu na parcele přes samoobslužnou restauraci a dětské sociální zařízení s kolotočem. Obecně lze říci, že turismus je v Rakousku na velmi vysoké úrovni, o čemž jsme se přesvědčovali na každém kroku. U nás bude trvat ještě velmi dlouho, než dosáhneme této kvality služeb pro návštěvníky naší země.

V **pondělí** ráno jsme se vydali na náš první výlet a navštívili Villach. Do Villachu jsme jeli výletní lodí z blízkého St.Niklasu po řece Drávě. Ta přistála přímo ve středu města u Kongresového paláce. Tím jsme vyřešili problém s parkováním ve velkém městě. Prošli jsme středem města plného turistů a navštívili kostel Sv.Jakuba a vystoupili na 94m vysokou nejvyšší kostelní věž Korutan po 239 schodech (Odměnou za to se nám naskytl překrásný výhled na celé město i okolní alpské vrcholky). Při zpáteční cestě jsme měli opět možnost 1 hodinu pozorovat z horní paluby okolní krajinu. Odpoledne jsme si důkladně prohlédli camping Arneitz i okolí. Opět jsme měli co obdivovat.

V **úterý** jsme si zajeli do Seltsachu a odtud sedačkovou lanovkou na hřeben a dále po hřebeni na vrchol Dreiländereck 1508m (<http://www.3laendereck.at/>, *GPS: 46°32'29.5"N 13°42'52.0"E*) . Zde se setkávají hranice Rakouska, Slovinska a Itálie. Počasí nám přálo, a tak jsme si mohli dosyta vychutnat překrásné rozhledy na Karavanky, Villašské Alpy i italské Dolomity. Odpoledne jsme si autem projeli 16.5km dlouhou placenou horskou Villacher Alpenstrasse (<http://www.villacher-alpenstrasse.at/>, *GPS: 46°36'09.3"N 13°48'58.6"E*), která začíná ve Villachu kousek od skokanských můstků a vede přírodním parkem Dobratsch. Po cestě je označeno celkem 11 doporučených zastávek s parkovišti a restauracemi. Nejzajímavější je vyhlídková terasa Rote Wand s průhlednou plošinou umístěnou na kolmé 400m hluboké skalní stěně. Silnice vede až do výšky 1732m kde je velké parkoviště a restaurace.

Ve **středu** jsme jeli autem do Annenheimu na břehu Ossiacher See a odtud opět výletní lodí okolo jezera. V Ossiachu jsme si udělali krátkou přestávku a prohlédli si známý klášter a kostel. Asi v poledne jsme se vrátili lodí do Annenheimu a odtud kabinkovou lanovkou na Kanzelhöhe. Zde jsme přesešli na sedačkovou lanovku a pokračovali dále až na Gerlitzten do výšky 1911m (<http://www.gerlitzten.com/de/> , *GPS: 46°39'34.5" N 13°54'05.9"E*), Zde byl překrásný pohled na Ossiacher See i okolní jezera. Se zájmem jsme sledovali paraglidisty, kteří startovali pár metrů

od nás. Na závěr dne jsme ještě navštívili hrad Landskron, jehož zřícenina vévodí celému okolí. Pod tímto hradem (zříceninou) jsme navštívili Affenberg – zoologickou zahradu, kde žije 155 makaků (opic) ve volné přírodě (<http://www.affenberg.com/>, GPS: 46°38'33.5"N 13°53'48.8"E). Následně jsme vyjeli až k bráně Landskronu. Kromě překrásného výhledu po okolí jsme byli Landskronem zklamáni, protože všechno bylo zavřené včetně restaurace, která snad mohla být zajímavá. Inu nám se zdál Landskron zajímavý hlavně z dálky jako zřícenina.

Ve **čtvrtek** jsme se s campingem Arneitz rozloučili a přesunuli se do campingu Strandcamping Süd na břehu Keutschacher See poblíž Klagenfurtu (<http://www.strandcampingsued.at/>, GPS: 46°35'05.2"N 14°10'14.7"E). Tento camping je relativně malý, rodinný, ale čistý a naprosto klidný. Návštěvníci jsou převážně v karavanech dlouhodobě umístěných. Nutno však konstatovat, že se nejedná o výstavu lidové tvořivosti typu předměstí Rio de Janeiro. Tento camping jsme navštívili již vloni. Potěšitelné bylo, že mladá slečna recepční si dokonce pamatovala, na kterém místě jsme stáli vloni. Po ustavení karavanů jsme zbytek dne strávili koupáním se v čistoučkém jezeře.

V **pátek** dopoledne jsme si zajeli do blízkého Klagenfurtu, hlavního města spolkové republiky Korutany. Prošli jsme si uličky v historickém centru města i se sochou draka (symbolu Klagenfurtu) a sochou Marie Terezie. Mirek se svou ženou opět neodolali a vyšplhali si na městskou věž. My jsme se raději na ně dívali u kávička na náměstí Alter Platz. Také jsme si prohlédli nákupní středisko City Arkaden se svými 120 obchody na jehož parkovišti jsme parkovali (GPS: 46°37'39.776"N, 14°18'40.623"E). Z Klagenfurtu jsme navštívili památný poloostrov (dříve ostrov) v Maria Wörth na břehu jezera Wörther See (<http://www.maria-woerth.at/>, GPS: 46°37'03.7"N 14°09'52.4"E). Zde stál na nejvyšším místě kostelík již v roce 875n.l. Dnešní kostel je nejoblíbenější svatební kostel v Korutanech. Za prohlídku stojí také blízká lípa z roku 1341. Poslední naše zastávka tohoto dne byl výstup (či spíše výjezd výtahem) na nejvyšší dřevěnou rozhlednu světa Pyramidenkogel vysokou 100m (<http://www.pyramidenkogel.info/>, GPS: 46°36'35.6"N 14°08'39.9"E). Tato rozhledna byla otevřena teprve v roce 2013. Počasí nám přálo, a tak jsme se nemohli nabažit rozhledů na všechny strany. My jsme sjeli dolů výtahem, zatím co Mirek neodolal a sjel dolů po nejvyšším tobogánu Evropy. Jako trofej si odnesl barevnou fotografii své jízdy. Odpoledne nás čekalo v campingu velké překvapení, když nás zde navštívil náš přítel Bedra Rous, který si jen tak přijel za námi na svém motocyklu. S Bedřichem jsme strávili příjemné odpoledne, vypil s námi skleničku vína, vyspal se ve svém ministanu a ráno zase odjel za svým cílem.

V **sobotu** jsme se rozloučili s příjemnou recepční a slíbili, že příští rok zase přijedeme (!!!) a přesunuli se opět do dalšího campingu. Naše cesta vedla okolo dalších tří jezer a to Ossiacher See, Afritzer See a Feld See k Millstätter See. Zde jsme zakotvili v již nám známém Campingu Brunner (<http://www.camping-brunner.at/>, GPS: 46°46'03.5"N 13°38'51.8"E). Zde jsme chtěli zůstat celý týden. Po utáboření na parcelách blízko jezera jsme opět zbytek odpoledne strávili koupáním se v jezeře.

V **neděli** ráno jako obvykle okolo deváté hodiny jsme okolo celého jezera až do Spittalu a.D. Naším cílem byla kabinková lanovka na Goldeck (<http://de.sommer.sportberg-goldeck.at/>, GPS: 46°47'26.553"N, 13°29'6.089"E), kde jsme již byli vloni se Schreiberovými. Tentokrát jsme měli ale podstatně lepší počasí. Vystoupali jsme až na samotný vrchol 2142m. Při cestě k vrcholu nás však předjeli dva šílenci na horských kolech. To je neuvěřitelné ve výšce 2100m! Na zpáteční cestě jsme se zastavili ve Spittalu a prohlédli si střed města s parkem. V překrásné letní zahradě Moser, obklopeni lekníny a barevnými rybičkami jsme si vychutnali naši oblíbenou kávičku a s výborným dortem. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili na prohlídku Millstattu ležícího přímo na břehu stejnojmenného jezera.

V **pondělí** nás probudila bouřka a déšť. Tomu jsme museli přizpůsobit náš program a místo kopců a lanovek jsme se vrhli na muzea. První muzeum které jsme navštívili bylo Rybářské muzeum v Seebodenu (<http://www.hotelroyalx.at/de/region-ausflugstipps/1.-kaerntner-fischereimuseum/index.html>, GPS: 46°47'26.553"N, 13°29'6.089"E). Kousek od Seebodenu je Spittal a.D. kde jsme zašli do největšího rakouského muzea modelů vláček, (<http://www.museum-spittal.com/dev/erlebniswelt-eisenbahn/>, GPS: 46°47'56.220"N, 13°29'46.192"E), kde na ploše 300m² a délce kolejí 600m jezdí moderní i historické modely vláček. Poslední muzeum které jsme navštívili bylo Muzeum bonsaí v Seebodenu (<http://www.bonsai.at/>, GPS: 46°50'01.9"N 13°31'46.2"E). Zde na ploše 12000m² bylo postaveno podle japonských podkladů největší muzeum bonsaí v Evropě, z nichž některé jsou starší než 100 let.

V **úterý** jsme se rozhodli si vyjet opět po 14,4km dlouhé placené vysokohorské silnici k hornímu přehradnímu jezeru Malta (<http://www.verbund.com/tm/de/malta-hochalmstrasse>, GPS: 46°59'32.5"N 13°27'27.9"E). Cesta byla skutečně úžasná, překonává výškový rozdíl přes 1000m, lemovaná obrovskými vodopády řítících se ze 100 m výšek. Cesta končí u 200m vysoké přehradní hráze ve výšce 1933m, nejvyšší přehradní hrázi Rakouska. Voda v této přehradní nádrži by naplnila 1,4 miliardy koupacích van. Fascinující je vyhlídková plošina uprostřed přehradní hrázi,

ze které se tají dech při pohledu do hloubky 200m. Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili v soukromém Porsche Automuzeu v Gmündu. (<http://www.auto-museum.at/>, GPS: 46°58'49.7"N 13°03'04.7"E).

Ve **středu** nás čekala skutečná lahůdka, a to výjezd lanovkou na ledovec Mölltal (<http://www.gletscher.co.at/>, GPS: 46°58'49.7"N 13°03'04.7"E). Nejprve jsme jeli tunelem vysekaným ve skále 4718m do výšky 2234m. Pak jsme přesedli na sedačkovou lanovku a jeli 1175m do výšky 2800m. Tam se nám otevřel svět sněhu a ledu. Na ledovci před námi jezdili z výšky 3122m desítky lyžařů. I když jsme na chladno byli připraveni, přesto tam nahoře pořádně profukovalo. Byl to překrásný zážitek.

Ve **čtvrtek** jsme pro změnu zvolili něco pohodovějšího. Udělali jsme si okružní cestu okolo Millstätterského jezera výletní lodí (<http://www.millstaettersee-schiffahrt.at/>). Loď měla zastávku kousek od našeho campu a jela okolo jezera. My jsme ale vystoupili v Seebodenu a prošli si toto pěkné městečko. Nejvíce nás zaujal krásný vzorně udržovaný parčík poblíž místního zahradnictví specializovaného na pěstování nových odrůd růží. Po poledni jsme se opět vrátili jinou lodí do campu. Na večer se počasí zhoršilo a začalo pršet.

V **pátek** ráno, nás ale počasí opět mile překvapilo a bylo slunečno. Proto jsme se rozhodli ještě navštívit lázeňské městečko Bad Kleinkirchheim. Prohlédli jsme si střed města, navštívili informační středisko i místní trh nabízející speciality místních hospodářů. Termální lázně, které jsou však pro rekonstrukci zavřeny a pro nás cenově nedostupné (2hod = 14€). Proto jsme se vypravili opět kabinkovou lanovkou na Brunnachhöhe do výšky 1908m (<http://www.badkleinkirchheim.at/bergbahnen-sommer/>, GPS: 46°48'45.0"N 13°47'57.6"E). Zde jsme si udělali za sluníčka krásnou hřebenovou procházku. Jak jsme si tak vykračovali, zaslechli jsme za sebou češtinu. Když jsme se dali s nimi do řeči, zjistili jsme, že jedna z nich je z Rožnova. To bylo milé překvapení. Vidíte jak je svět malý. Na zpáteční cestě jsme obdivovali staré alpské chalupy včetně krásné květinové výzdoby ve St.Osvaldu.

V **sobotu** nám zde pobyt končí, my dopoledne balíme a do 12 hodin musíme opustit parcelu, protože najíždí další šťastlivci po nás. Zajíždíme na parkoviště a využíváme slunečného počasí a jdeme se ještě koupat až do 16 hodin. Od západu se ale začíná mračit a my se snažíme mrakům ujet. Daří se nám to ale jen do St.Vaitu. Pak nás mraky a bouřka dohonily a hrůza začala. Potoky vody nás provázely po celou zpáteční cestu. Místo přenocování na stejném parkovišti jako při příjezdu se rozhodujeme nocovat až na našem území v Břeclavi.

Zhodnocení: Podle mého názoru to byla dovolená plná zážitků, poznání i odpočinku, takovou jakou mám rád. To nasvědčuje tomu, že jsme si dovezli cca 2000 fotografií, které teď musím pracně zpracovávat. Cestě předcházelo mnoho hodin příprav cesty a hodin strávených na internetu. V Rakousku je na každém kroku k dispozici zdarma dostatečné množství podrobných informačních materiálů a map, což umožňuje si vybrat to nejlepší. Hodně nám pomohla slevová ACSI karta pro ubytování v campech, s kterou se pohybuje cena za posádku v předsezóně cca 20€ za noc. Další karta, kterou všem návštěvníkům doporučuji a se kterou se dá ušetřit při poznávání turistických atrakcí Korutan je Kärtner Card (<http://www.kaerntencard.at/>). Tato karta stojí pro osobu 37€ na týden nebo 48€ na 14 dnů. Držitelé této karty mají možnost zdarma navštívit 100 nejzajímavějších turistických atrakcí Korutan. Dále mají cca 45% slevu na autobusy a železnice. Ke kartě dostanete podrobnou brožuru se všemi detaily k jednotlivým atrakcím. Když zvážíte, že např. jízdenka lanovkou na ledovec Mölltal stojí běžně 29€, ale s touto kartou je zdarma. My jsme při použití této karty ušetřili celkem 325€ (tj. 8775 Kč !!!) za posádku. Nedivte se pak, že tuto kartu používá 75% turistů.

Za zdárný průběh letošní dovolené děkuji i manželům Štalmachovým, kteří se aktivně podíleli na organizaci i průběhu cesty. Jsem rád, že jsem v Mirkovi Štalmachovi našel spolecestovatele podobných požadavků jako my. Už teď mi hlavě hlodá červík uskutečnit začátkem září podobnou cestu, ale tentokrát do oblasti Salzburska a Kaprunu. Nechcete se k nám přidat?

Vašek Hronek
Červenec 2016